

Tưởng Năng Tiến – Một Gia Đình Nông Dân

Cái gọi là “sở hữu toàn dân”, chẳng bao giờ có cái “toàn dân” nào hết... Anh cướp thôi. Đây mới thật là “cướp chính quyền”! Cướp quyền của nhân dân, của nông dân. [Nguyễn Ngọc](#)

Tôi vốn chả thiết tha hay bận mà gì lắm với chuyện văn nghệ/văn gùng nên hoàn toàn không quan tâm chi đến những điều tiếng eo sèo, quanh mấy câu thơ (“hơi quá tân kỳ”) của Nguyễn Quang Thiều.

Theo [Wikipedia](#), tiếng Việt, đọc được vào hôm 21 tháng 7 năm 2021: “Ngoài lĩnh vực chính thơ ca tạo nên tên tuổi, ông còn là một [nhà văn](#) với các thể loại [tiểu thuyết](#), [truyện ngắn](#), [bút ký](#) và tham gia vào lĩnh vực báo chí. Ông hiện nay là Chủ tịch [Hội Nhà văn Việt Nam](#); [Phó Tổng thư ký thứ nhất Hội Nhà văn Á – Phi](#).”

Thảo nào mà Nguyễn Quang Thiều thường xuất ngoại, và hay viết về những chuyến đi. Năm tháng mà Nguyễn Quang Thiều sống ở nước ngoài, có lẽ, ít hơn thời gian tôi ngồi lê la trong mấy cái bar rượu (nơi xú lậu) nên đọc mấy trang du ký của ông không thấy có chi là hào hứng lắm.

Cũng theo Wikipedia: “Nguyễn Quang Thiều được coi là người cùng với nhà văn, trung tướng công an Hữu Ước sáng lập nên hai tờ báo là tờ An Ninh Thế giới cuối tháng và Cảnh Sát Toàn Cầu.”

Đã là một quan chức trong chế độ toàn trị, lại làm báo Cảnh Sát với một ông tướng công an (rất nhiều tai tiếng) nên thỉnh thoảng Nguyễn Quang vẫn bị chê trách là lẽ tất nhiên. Tuy nhiên, khách quan mà xét thì khó có thể phủ nhận được rằng ông là một người cầm bút có tài (và cũng rất có tâm) khi viết về cuộc sống ở nông thôn.

Hãy xem qua đôi đoạn (“[Thư Của Đứa Con Những Người Nông Dân](#)”) đã được đăng nhiều kỳ trên trang Vietnamnet:

“Cảnh làm ruộng của những người nông dân của mấy chục năm trước kia và bây giờ chẳng khác nhau chút nào. Có khác thì chỉ khác một điểm. Đó là người nông dân đi sau đít con trâu mấy chục năm trước kia hiện ra trong ảnh đen trắng còn người nông dân bây giờ vẫn đi sau đít trâu nhưng là trong ảnh màu rực rỡ...”

Trong những tấm “ảnh màu rực rỡ” này, Nguyễn Quang Thiều tìm ra được nhiều con số rất “kinh hoàng” – theo như nguyên văn cách dùng từ của chính ông:

“Khi tiếp xúc với những người nông dân, tôi thường xuyên hỏi về tổng thu nhập mỗi tháng của một khẩu trong một gia đình họ là bao nhiêu. Dù rằng tôi biết họ đang sống một cuộc sống vô cùng vất vả nhưng tôi vẫn kinh ngạc khi nghe một con số cụ thể:

‘Tổng thu nhập một tháng trên một khẩu của chúng tôi là 40.000 đồng ...’ 40.000 đồng có giá trị như thế nào lúc này. Đó là giá của 2 bát phở, giá của 4 lít xăng, giá của hai suất cơm trưa văn phòng, giá của một cuộc xe ôm trên đoạn đường 10km, giá của hơn một bao thuốc lá 555, giá của 3 ly cà phê...Tôi biết sẽ có rất nhiều người không thể tin rằng tổng thu nhập hàng tháng của một khẩu trong hầu hết những gia đình nông dân lại chỉ với một con số ‘kinh hoàng’ như thế.”

Nhà văn [Nguyễn Khải](#) còn cho biết thêm đôi ba sự việc còn “kinh hoàng” hơn thế nữa:

“Ai cũng giàu có hơn trước, nấu cơm bằng nồi cơm điện, tối xem tivi màu, giờ rảnh thì xem phim bộ. Mỗi xóm đều có cửa hàng cho thuê băng video, có gái điểm cho ngủ chịu đến mùa trả bằng thóc, có cờ bạc, có hút thuốc phiện và chích heroin, thành phố có gì ở làng quê đều có, cả hay lẫn dở, dở nhiều hơn hay.”

“Gia đình nhà tôi đến bây giờ đã là sáu án tù, tôi không có một tí nào là nản lòng cả.” Gia trưởng [Trịnh Bá Khiêm](#) (RFA – 12.12.2021)

Dù “dở nhiều hơn hay,” làng quê Việt Nam vẫn tồn tại nhờ vào vô số những nông dân “đội sương nắng bên bờ ruộng sâu, vài ngàn năm đứng trên đất nghèo ” để nuôi nấng cho cả dân tộc này được sống “no lành” – theo như lời ([Tình Ca](#)) thắm thiết của Phạm Duy.

Câu hỏi đặt ra là liệu giới nông dân còn vẫn có thể tiếp tục “đứng” mãi như thế thêm bao lâu nữa, trước tình trạng nông thôn đang bị bức tử một cách thảm thương như hiện cảnh? Bi kịch mới nhất của giới nông dân Việt Nam vừa được [RFA](#) tường trình, vào hôm 22 tháng 6 vừa qua:

“Vụ án hai nhà hoạt động vì quyền đất đai là ông Trịnh Bá Phương và bà Nguyễn Thị Tâm bị cáo buộc tội danh ‘phát tán tài liệu nhằm chống nhà nước’ đã kết thúc giai đoạn điều tra vào hôm 15 tháng 6 năm 2021...

Bà Đỗ Thị Thu, vợ ông Trịnh Bá Phương, cho biết, gia đình chồng của cô có tổng cộng ba người bị bắt giữ, bao gồm ông Phương bị công an Hà Nội bắt giam một năm về trước - chỉ bốn ngày sau khi bà sinh con...

Luật sư Lê Văn Luân, người bào chữa cho cả hai nhà hoạt động thì cho hay trên Facebook cá nhân rằng, cả bà Nguyễn Thị Tâm và ông Trịnh Bá Phương đều bị đề nghị truy tố theo khoản 2, Điều 117 Bộ Luật Hình sự với khung hình phạt từ 10 đến 20 năm tù giam.”

FB [Vũ Quốc Ngữ](#) cho biết thêm: “Từ đầu năm đến nay, an ninh Việt Nam bắt giữ ít nhất 13 người theo cáo buộc ‘tuyên truyền chống nhà nước’ hoặc ‘lợi dụng quyền tự do dân chủ,’ và kết án 14 người cũng theo hai tội danh trên với mức án từ 4 năm đến 15 năm tù giam.”

Cả hai tội danh thượng dẫn đều rất mơ hồ – nếu chưa muốn nói là hàm hồ – chỉ để che đậy cho những sự thực (phủ phàng) liên quan đến việc tranh chấp đất đai ở xứ sở này:

Hiến pháp 1959 vẫn chưa “quốc hữu hóa đất đai” như Hiến pháp 1936 của Liên Xô mà nó được coi là một bản sao. Cho dù, từ thập niên 1960 ở miền Bắc và từ cuối thập niên 1970 ở miền Nam, ruộng đất của nông dân đã bị buộc phải đưa vào tập đoàn, hợp tác xã, đất đai chỉ chính thức thuộc về “sở hữu toàn dân” kể từ Hiến pháp 1980...

Chiều 18-1-2011, khi điều khiển phiên họp toàn thể của Đại hội Đảng lần thứ XI biểu quyết lựa chọn giữa “chế độ công hữu về tư liệu sản xuất” và “quan hệ sản xuất tiên bộ phù hợp”, ông Nguyễn Phú Trọng hứa với Đại hội “thiếu số sẽ phục tùng đa số”. Nhưng, tháng 5-2012, Ban Chấp hành Trung ương mà ông Nguyễn Phú Trọng là tổng bí thư vẫn quyết định duy trì “chế độ công hữu” với đất đai, “tư liệu sản xuất” quan trọng nhất.” (Huy Đức. [Bên Thắng Cuộc](#), tập II. OsinBook, Westminster, CA: 2013).

Chính cái được mệnh danh là “chế độ công hữu” này đã sản sinh ra vô số những “vụ cướp ngày” từ mấy thập niên qua:

“Chỉ đến thời đại của Internet và đặc biệt là mạng xã hội, những vụ cướp đất đầy tai tiếng mới được phơi bày, luôn luôn đầy bạo lực, máu, nước mắt, và tù tội. Những cái tên đất, tên làng đã đi vào... lịch sử cướp đất: Tiên Lãng, Văn Giang, Đồng Tâm, Dương Nội, Thủ Thiêm, và nhiều nữa... (Đoan Trang, Trịnh Hữu Long. “[Chính Trị Việt Nam: Một Thập Kỷ Nhìn Lại](#).” Luật Khoa Tạp Chí 30/12/2009).

Tác giả [Đỗ Thúy Hoàng](#) tóm gọn:

“Luật ngày càng rườm, dài. Nhưng ‘tim đen’ của luật lại rất đơn giản. Nó nằm ở nội hàm của từ ‘quản lý’... Chỉ bằng một câu viết trên giấy ‘Đất đai (về hình thức) là sở hữu toàn dân, (nhưng thực chất) do nhà nước toàn quyền quản lý’... Thế là, lập tức 50-60 triệu nông dân đang có ruộng, phút chốc biến ngay thành tá điền của đảng.”

Phải cần thêm bao nhiêu dân oan, bao nhiêu mảnh đời bầm dập, và bao nhiêu gia đình nông dân tan nát nữa để cái nhà nước hiện hành có thể “[hoàn thiện CNXH ở Việt Nam vào cuối thế kỷ này](#)” ?